

[Handelsministeren.]

delse til. Det, der nu foreslaas, er dette, at der gives 3 Mill. Kr. — dette er praktisk taget hele den egentlige Sukkerfond, som er tilvejebragt i det gode Aar, i 1933 —, og disse 3 Mill. Kr. fordeles til Roedyrkerne efter Forhandling med de interesserede Parter, som jeg haaber maa kunne stille saadanne Forslag, at jeg blot kan tage dem til Efterretning. Desuden forhøjes Prisen fra 1 Kr. 80 Øre til 1 Kr. 90 Øre, og Tantiëbeløbet, 30 Øre, bliver det samme, saaledes at den endelige Pris kan blive ikke som hidtil eller for sidste Aar 2 Kr. 10 Øre, men 2 Kr. 20 Øre.

Det ærede Medlem Hr. Løje sagde, at man ønskede at se det Regnskab, som Sukkerfabrikkerne skal aflægge for indeværende Aar, altsaa for 1934—35, og at dette Regnskab skulde grundigt efterses, fordi man har opdaget, at der er en uforholdsmæssig Forskel paa det Underskud, som findes paa Nykøbingfabrikkens Regnskab, og det, der findes paa De danske Sukkerfabrikkers Regnskab. Det ærede Medlem nævnte ogsaa, at der var givet en Forklaring herpaa af Sukkerfabrikkerne, men mente ikke, at denne Forklaring var udtømmende nok. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Forhold; jeg skal blot sige, at selvfølgelig føres der af Handelsministeriet et effektivt Tilsyn med Sukkerfabrikkerne, og som jeg har sagt ved tidligere Lejligheder her: der er ingen Anledning til at tvivle paa Ledelsens Hæderlighed og ingen Anledning til at tro, at Sukkerfabrikkerne skulde finde paa at ville lave et eller andet Nummer med deres Regnskab. Jeg har ingen som helst Tvivl om, at Regnskabet bliver aflagt paa rigtig Maade. Der er ogsaa engageret en statsautoriseret Revisor til at se paa Regnskabet, og desuden har Direktør Riis-Hansen og en anden Mand, som har særligt Kendskab til Sukkerforholdene fra tidligere Tid, fra den overordentlige Kommissions Tid, hidtil efter Anmodning deltaget i Tilsynet med Sukkerfabrikkerne, saa der er ingen Grund til at fremsætte Betragtningerne ved denne Lejlighed, der ligesom giver Mulighed for en Formodning om, at der er noget muggent ved dette Sukkerregnskab. Det er der slet ikke. Men jeg skal naturligvis paa den Foranledning, der er givet, drage Omsorg for, at alle, der har nogen Interesse i eller Beføjelse til at se paa dette Regnskab, kan faa Kundskab derom.

Det ærede Medlem Hr. Løje gjorde en Bemærkning om, at Fabrikkerne maatte jo ikke konsolidere ud over det rimelige. De maa ikke konsolidere paa anden Maade

end i Overenskomsten med Staten bestemt. De kan ikke lave noget i Retning af at bruge en Del af deres indtjente Penge til Afskrivninger, som ikke er rimelige. Det er der i Henhold til Overenskomsten ingen Mulighed for at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Prieme var ikke tilfreds med Lovforslaget, saaledes som det var, og heller ikke med Lovforslaget, som det vil blive, naar Ændringsforslagene er vedtaget. Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at det var uheldigt, at Staten var en Slags Parthaver i paakommende Tilfælde med Hensyn til Andelen i Overskuddet. Jeg finder netop, at det er meget heldigt, at vi har den Bestemmelse. Hvis vi ikke havde haft en saadan Bestemmelse i Fjor og i 1933, havde vi nu ingen Mulighed for at kunne give Sukkerroedyrkerne denne Efterbetaling paa 3 Mill. Kr.; saa havde Sukkerroedyrkerne faaet alle Pengene, og det er vel tvivlsomt, om de havde haft dem i Behold, og havde de ikke haft dem i Behold, var de vel mødt med det samme Krav som nu om at faa en lille hjælpende Haand, fordi 1934 blev saa daarligt et Aar, som det blev.

Det er netop den Omstændighed, at der var lagt Loft over baade Betalingen til Sukkerroedyrkerne og over Fabrikernes Udbytte, der gør, at der er blevet dette Overskud for 1933, som Staten nu har i Behold og kan bruge til at regulere med, men Muligheden for at faa Overskud bliver noget forringet i det kommende Aar derved, at der skal betales Roedyrkerne mere, nemlig 1 Kr. 90 Øre i Stedet for 1 Kr. 80 Øre, og at Tantiëmen gaar op fra 2 Kr. 10 Øre til 2 Kr. 20 Øre. Det bliver altsaa noget problematisk, om der bliver noget til Staten til at dække det Underskud med, som man gaar ind i det nye Aar med. Men lad os haabe, at vi faar et godt Aar igen i indeværende Aar og næste Aar, saaledes at alle Forhold former sig paa en saa nogenlunde tilfredsstillende Maade for Parterne.

Det ærede Medlem Hr. Prieme sagde noget om, at vi bestræbte os stadig væk for at gøre Kapitalen saa megen Fortræd som muligt. Mig forekommer det, at vi netop ved den Ordning, vi her har haft, har givet Sukkerfabrikkerne en Lejlighed til at komme over Vanskelighederne uden stort Besvær. At deres Udbytte er begrænset, er en Sag for sig, men der er ved Ordningen sikret dem 4 pCt., og der bliver efter alt at skønne sikkert en Rente paa 5 respektive 6 pCt. i det kommende Aar. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til at